

KAŠTÁNEK

1/2020

Dar života a kmotrovství

Milí farníci, nikdo z vás jistě nepochybuje o tom, že naše víra má být v dobrém díle aktivní a láska vynalézavá (srov. Gal 5,6). Obojí vede např. lidi z Hnutí pro život, kteří – ačkoliv mají sami dost starostí – organizují bez nároku na odměnu pomoc nechtěně těhotným matkám, naléhají na politiky a pracovníky médií, organizují modlitby, rozesílají tiskoviny a pořádají manifestační pochody ve prospěch kultury života. V sobotu 18. dubna 2020 se díky jejich angažovanosti uskuteční v

naší zemi další ročník Národního pochodu pro život a rodinu v Praze, na který vás tímto srdečně zvu. Pojďme do katedrál sv. Víta děkovat Bohu za dar každého dítěte přicházejícího na svět v českém národě! Oslavme veřejně plodnost manželské lásky, široce otevřené pro nádherné květy synů a dcer!

Síla víry a vynalézavost lásky může vést věřící muže a ženy také k tomu, aby si víc vážili daru kmotrovství. Tady si dovolím malé upřesnění, aby bylo jasné, o čem mluvím. **Žádat po někom kmotrovství při křtu nebo biřmování znamená mu**

vlastně říci: „Tvůj život s Bohem je pro mě inspirujícím příkladem a povzbuzením. Prosím tě, dovol mi uzavřít s tebou duchovní přátelství.“ Přijmout prosbu tohoto druhu znamená stát se vůči svému kmotřenci spřízněnou duší, mít upřímný zájem o jeho radosti i starosti, předkládat je v modlitbě Pánu a pomáhat mu při hledání jeho osobního povolání ve společenství církve.

Milí bratři a sestry, pokud vás někdo o tento typ kmotrovství požádá, považujte to za velké vyznamenání a úkol zároveň. Kdo jste se už kmotrem/kmotrou někomu stali, popřemýšlejte během postní doby o tom, zda tento úkol žijete dobře, případně co by se na tom dalo zlepšit a kolik takových přátelství byste si ještě přáli mít. **V poslední době se totiž díky zesvětštění společnosti a úbytku praktikujících věřících stalo běžnou věcí, že lidé toužící po křtu mezi svými známými vhodného kmotra hledají dlouho, ba někdy ho ani najít nemohou.** Tím se mezi námi objevuje potřeba volající po vzniku nové služby, kterou bychom mohli pracovně nazvat „farní kmotři“. Farním kmotrem se teoreticky může

stát každý věřící připravený přijímat žádosti o duchovní přátelství od „cizích“ kmotřenců na základě doporučení pana faráře. Byl bych velmi rád, kdybychom u nás během tohoto roku získali se službou farních kmotrů nějaké zkušenosti. Nedivte se, že o tom budu v kostele mluvit. Stejný princip duchovního doprovázení se dá uplatnit také vůči snoubencům před svatbou nebo rodinám přistěhovaným do vesnice, ve které se mohou cítit ztraceni v moři neznámých lidí.

U všech kmotrů obecně je kvalifikační podmínkou ze strany církve platnost jejich manželství před Bohem a dosažení křesťanské dospělosti skrze svátost biřmování. Pro farní kmotry bude navíc potřeba, aby se pravidelně zapojovali do života našeho farního společenství a těšili se mezi ostatními věřícími dobré pověsti. Farní kmotrovství – narozdíl od toho oficiálního v matrice – nemusí být nutně celoživotní záležitostí. Velice děkuji všem, kdo se pod vedením Ducha Svatého rozhodnete sloužit církvi tímto způsobem a do nově založené databáze farních kmotrů se u mě přihlásíte.

otec Tomáš

V Česku máme větší pořádek, ale...

...chybí nám úsměv v dešti, říká Vendy Pavláčková, dívka, která nechala své srdce v Keni

Vendy Pavláčková neposedí dlouho na jednom místě, všechno ve svém životě bere jako výzvu. Vystudovala Vyšší odbornou školu sociální a několik let pracovala jako osobní asistentka vozičkářů. S jedním z nich nedávno podnikla poutní cestu do Santiaga de Compostela. Z afrických zemí už procestovala Ugandu, Tanzánii, Etiopii a Mauricius. Nejblíží jejímu srdci je však Keňa, protože to byla první země Afriky, ve které mohla pomáhat. A právě o dobrovolnictví v této zemi jsme si spolu povídaly.

Co tě vedlo k tomu, že ses poprvé vydala do Keni?

O Africe jsem snila už od základní školy. Reálně jsem o ní však začala uvažovat až v roce 2015 po rozpadu dlouholetého vztahu. Řekla jsem si, že je na čase začít si plnit sny. Hledala jsem na internetu a psala do všech možných organizací. Všude jsem se setkala pouze s negativními reakcemi, protože jsem neměla dostatečné zkušenosti. Až skrze Nadační fond KMS (pozn. Křesťanská misijní společnost) jsem narazila na českou misionářku Radku, která již několik let v Keni žije a působí. Zeptala jsem se jí, jestli bych mohla přijet pomáhat, a konečně jsem dostala pozitivní odpověď. V červenci 2016 jsem tedy odletěla do Keni. Měla jsem velký strach, ale touha poznat Afriku byla silnější.

V čem Radčina misie spočívá?

Radka vede spolu se svým manželem Benem projekt Jossap, jehož cílem je umož-

nit vzdělání v Keni i těm, kteří by si ho normálně nemohli dovolit, především sirotkům. Pro tyto děti hledají Radka a Ben sponzory, neboli adoptivní rodiče, kteří jim svým pravidelným měsíčním příspěvkem poskytnou možnost chodit do školy. V projektu je teď kolem třiceti dětí, většina z nich chodí na základní školu, pár z nich na střední a dva kluci už studují vysokou školu. O prázdninách se většinou Radčinům promění v dětský domov a praská ve švech. Součástí tohoto projektu je také malá farma, na které děti pomáhají, a učí se tak zodpovědnosti.

Jaké byly tvé první dojmy? Zažila jsi kulturní šok?

Asi se nedá říct, že bych zažila kulturní šok. Ocitla jsem se sice v zemi, která byla úplně

jiná než Evropa, ale připadalo mi, že jsem objevila místo, kam patřím. Přestože jsem to tam neznala, cítila jsem se jako doma. Keňa byla přesně taková, jakou jsem si ji představovala – chaos, skromnost a neskutecná svoboda.

Co pro tebe bylo nejnáročnější? A podařilo se ti to překonat?

Nejnáročnější pro mě bylo soužití s Radkou, protože je hodně svérázná. Časem jsme si k sobě našly cestu. Také s hmyzem jsem bojovala, ale člověk si zvykne opravdu na všechno. Jinak jsem neměla problém s ničím, i když místo sprchy jsem vyfasovala lať a záchod byla pouhá díra v zemi. Podmínky pro život byly hodně akční, ale mně to nevadilo, protože to patřilo k mojí vysněné Africe.

Od tvé první cesty uběhly teprve tři roky a ty jsi Keňu stihla navštívit dohromady čtyřikrát. Co je hlavní náplní tvého dobrovolnictví v tomto projektu? A změnilo se to nějak od tvé první návštěvy?

Poprvé jsem se pohybovala hlavně na farmě. Každé ráno jsem vstávala v pět a nakrmila všechna zvířata, což se opakovalo i odpoledne. Později jsem začala trávit více času s dětmi, které našly svůj nový domov u Radky. Věnovala jsem se jim, poznávala je, modlila se s nimi, učila je nové hry a snažila se rozšiřovat jejich znalosti. Nyní už Radce pomáhám i s hledáním sponzorů pro děti, které jsou v projektu nové nebo ztratily svého stálého sponzora. Společně také pravidelně objíždíme školy “našich” dětí, abychom si ověřily, že všechno správně funguje.

Co ti dobrovolnictví v Keni přineslo do tvého života? Naučila ses něco nového?

Naučila jsem se větší pokoře a skromnosti. Uvědomila jsem si, které hodnoty v mém

životě jsou opravdu důležité. Hrávala jsem závodně fotbal a v podstatě jsem žila jenom tím. Po návratu z Keni jsem přemýšlela, proč se za tím balonem vlastně honím. Komu tím pomůžu?

Stejně to bylo i s prací. Pracovala jsem sice v úžasném kolektivu, ale administrativní práce mě nenaplňovala a časem jsem dospěla k závěru, že musím jít jinou cestou. Nikdy bych nevěřila, že takového rozhodnutí budu někdy schopná. Ale nelituji. Začala jsem více cestovat a častěji jezdit do Keni pomáhat. Pochopila jsem, že nejdůležitější pro mě je být tu pro ostatní. Z mého pokoje zmizela spousta věcí, které jsem odvezla do Keni nebo věnovala na charitu. Začalo mi strašně vadit, když se někde vyhazovalo jídlo. A uvědomila jsem si, že k životu mi stačí opravdu málo.

Jak bys porovнала život v Keni s životem v České republice?

V Keni je sice větší svoboda, ale ne vždy to je pozitivní. Keňská vláda je velmi zkorumpovaná, což se promítá do každodenního života místních lidí. Naproti tomu v Česku máme větší pořádek a přehled, ale chybí nám úsměv v dešti a schopnost povznést se nad situace v našich životech.

Do Keni se chystáš již popáté, jak dlouho se tentokrát zdržíš a co všechno máš v plánu?

Tentokrát tam strávím jen jeden měsíc. Chci být hlavně s dětmi, připravit pro ně různé aktivity a dovézt jim dárky k Vánocům. Samozřejmě také pomáhat s prací na farmě a řešit s Radkou organizační záležitosti ohledně založení neziskové organizace. Rádi bychom jednou vybudovali nemocnici a dětský domov. Zatím nevíme, jak budeme schopni všechno finančně obstarat, ale věříme, že když člověk chce,

dokáže cokoliv. Zvláště s Boží pomocí. **Nemocnice s dětským domovem, to jsou velmi odvážné plány. Co tě k nim inspirovalo?**

Albert Schweitzer. Dostala se mi do rukou jeho kniha Lidé v pralese, ve které popisuje, jak založil nemocnici v Gabonu a obětoval svůj život, aby se tam jako doktor staral o nemocné. Je pro mě tou největší inspirací. Dlouho jsem hledala své poslání a cestu pro svůj život. Pak jsem to jednoho dne pochopila. Sloužit lidem. Nic pro mě nemá větší hodnotu, než „být člověkem všem lidem, kteří potřebují člověka,” jak kdysi řekl Schweitzer.

Máš i jiné sny podobného rázu?

Příští rok chci vydat svou knihu o Africe. Uprostřed africké svobody aneb (ne)všední život v Keni a veškerý výdělek věnovat na stavbu dětského domova nebo nemocnice. V hlavě už se mi rýsuje další kniha o půlročním putování s kamarádem na vozíku.

Na co nejraději vzpomínáš, když jsi v Česku?

Těžká otázka. Asi celkově na život v Africe, svobodu, věčný chaos a také přátelství, která vznikla. Poznala jsem lidi, kteří mi pomohli, když mi bylo nejhorší, a přitom nemuseli. Jo a taky na

úžasné africké jídlo, sukumu s ugali. **Jde vidět, že Afrika je tvou srdeční záležitostí, považuješ ji za svůj domov?**

Za svůj domov považuji místo, kde jsem se narodila a kde mám rodinu. Ale o Keni vždy říkám, že je mým druhým domovem - zatím druhým.

Procestovala jsi několik zemí Afriky a nedávno ses vrátila z poutě do Santiaga de Compostela, dokážeš popsat, co tě tak táhne za hranice České republiky?

Poznávání jiných kultur a přírody. Co se týče poutí, byla to neskutečná svoboda. Člověk prostě jde s batohem, neví, kam dojde a kde bude spát. Vše, co potřebuje k životu, si nese na zádech. Do Keni mě táhne i to, že mohu být užitečná a přinášet radost do života ostatních. Ale jsem jen obyčejná holka, žádná misionářka. Prostě jsem se rozhodla dát Bohu všechno a výsledky už nechám na něm.

Převzato z Press.UPmedia.cz

Dostupné na webových stránkách: http://press.upmedia.cz/publicistika/v-cesku-mame-vetsi-poradek=-ale-chybi-nam-usmev-v-desti5-?fbclid=IwAR0yTroLrCcFJxhkIWQPPHilZi5lKN3-5gXKPN0d60qE5n7LIBU_n6toK-c

Poznámky z cesty do Roudnice

Snad všechny děti školou povinné vědí, že v kdesi v Čechách – severně od Prahy – zvedá se v Polabské nížině kopec zvaný trochu nadneseně hora Říp (455 metrů n. m.). Z jejího vrcholu prý kdysi praotec Čech hleděl na okolní krajinu s pocitem podobným Mojžíšovi, jenž se svým lidem právě dorazil k hranicím země zaslíbené.

Turisté, kteří tuto bájnou horu dodnes statečně zdolávají, nacházejí na jejím zalesněném vrcholu románskou rotundu sv. Jiří. Ačkoliv mše svatá se zde přes poutní sezónu slaví jen jednou za měsíc, přece bývá kostelík pravidelně přístupný díky obětavé službě průvodců z místní farnosti. Potkat tady můžete např. usměvavého Petra, kte-

rý studuje střední školu a ve volném čase brigádnicky vypomáhá na Řípu. Společně s farářem, otcem Martinem Brousillem z Roudnice nad Labem, a dalšími aktivními farníky si Petr láme hlavu, jak to udělat, aby byla rotunda sv. Jiří pro turisty atraktivnější a přestali si ji plést s rozhlednou.

Farnost Roudnice nad Labem je dnes jednou ze čtyř (zbylých) farností vikariátu Podřipsko na severním okraji pražské arcidiecéze. Mimo vzpomínanou rotundu na Řípu se na rozsáhlém území farnosti nachází dalších 17 kostelů a kaplí. Řada z nich patřila do roku 2005 samostatným farnostem, které byly později s ohledem na nedostatek kněží, ale i věřících, sloučeny do jednoho velkého pastoračního celku se sídlem v Roudnici. Totéž platí i o bývalém farním kostele sv. Linharta v Cítově, což je obec s více než dvanácti stovkami obyvatel na půl cesty mezi Roudnicí a Mělníkem. Kvůli svému podobnému ná-

zvu udržuje obec Cítov partnerské vztahy s Cítovem u Přerova. A právě díky zkušenosti tohoto spojení se u nás na počátku roku 2020 zrodil plán jakéhosi duchovního „freundschaftu“. Bezprostředním podnětem k jeho uskutečnění se stala vaše velkorysá reakce na adventní výzvu k přípravě sponzorského daru kněžím v méně příznivých oblastech formou mešních stipendií. Tak se stalo, že jsem při bleskové návštěvě Roudnice dne 10. ledna předal panu faráři Martinovi seznam se stovkou úmyslů k odsloužení. Ke každému z nich byl připojen finanční dar v hodnotě 250,- Kč. Větší částky byly automaticky rozpočítány na několik mší. Otec Martin všem dárcům ze srdce děkuje a přebírá závazek odsloužit vaše úmysly během jednoho roku.

Pojďme se teď trochu seznámit. Centrum farnosti má asi 13.000 obyvatel. Gotický farní chrám Narození Panny Marie s přílehlým klášterem, sloužícím jako fara, přitahuje lidi nejen z města, ale i z okolních vesnic. Na nedělní mši svaté se tady schází zhruba stovka věřících s příznivě nízkým věkovým průměrem. Současný pan farář přišel do Roudnice a okolí v roce 2011 z jižních Čech, protože hrozilo, že celá tato velká oblast zůstane úplně bez kněze. Otec Martin si s sebou přinesl styl týmové práce v kruhu laických pastoračních asistentů, kteří se spolu pravidelně modlí, stravují a radí, což činí tuto farnost výjimečnou nejen na poměry místní arcidiecéze.

Mezi roudnické pastorační asistenty patří Barbora, mladá žena po studiích gregoriánského chorálu, která při bohoslužbách ráda zpívá na kůru, zastává roli průvodkyně i kostelnice a v místním klášterním klubu otevřeném veřejnosti doučuje fran-

couzštinu. Spolu s ní se o klub starají mladí manželé Honza a Zuzana, kteří bydlí v pronajatém farním bytě nedaleko kláštera, oba učí náboženství, vedou katecheze pro biřmovance, redigují farní časopis a organizují oblíbený divadelní festival. Bohoslužby ve městě i na venkově pomáhají otci Martinovi zajišťovat další dva duchovní – trvalý jáhen Miloš Hrnčíř a řeckokatolický kněz Ludvík Šťastný. Oba jsou již vysokého věku. Otec Ludvík bydlí coby důchodce s rodinou v Roudnici. V minulosti zastával v řeckokatolické církvi službu podobnou našemu děkanovi. Jáhen Miloš bydlí s manželkou Marií na faře v Cítově, kde také mívá jednou za 14 dní nedělní bohoslužbu slova se svatým přijí-

máním, zatímco jeho paní učí náboženství. Zajímavým projektem roudnické farnosti je mimo jiné Ekocentrum Zvonice na klášterní zahradě a pravidelný „Klub neznabožů“ určený lidem, a to i přespolním, pro které jsou „otázky důležitější než odpovědi“. Otec Martin a jeho pastorační pomocníci se shodují, že místní necírkevní mládež (např. studenti protějščího gymnázia) a další obyvatelé města si přes veškerou snahu nacházejí cestu do farnosti jen velmi pomalu.

Pro život církevního společenství má proto strategický význam vnitřní migrace obyvatel České republiky, kteří se do Polabí stěhují za prací a chtějí bydlet za rozumnou cenu poblíž Prahy. Narazit v roudnické farnosti na věřící pocházející z Moravy není prý nic těžkého. Dříve než k tomu budete mít příležitost, doporučuji vám alespoň návštěvu webových stránek farnostroudnice.cz a prolístování archivu farního měsíčníku „Zprávy“. Kéž by tyto nové kontakty přinesly na obou stranách cenné podněty pro růst Božího království!

otec Tomáš

Jak si vedeme po finanční stránce?

Přehled hospodaření jednotlivých farností za rok 2019

Farnost Rokytnice

Příjmy	(v Kč)
Nájemné	176 047
Prodej majetku a další daňové příjmy	33 718
Sbírky	251 003
Církevní úkony	36 000
Dary fyzických a právnických osob	422 035
Úroky z vedení účtu	32
Příspěvek z diecéze	50 000
Jiné příspěvky a dotace	50 000
Náhrady škod	650
Přijaté půjčky a úhrada dluhů	850 000
Ostatní příjmy	0
Celkem	1 869 485 Kč

Hospodářský výsledek naší centrální farnosti souvisí s nutností dokončit v roce 2019 dlouhodobou akci snižování energetické náročnosti fary, která si vyžádala posledních 803.173,- Kč (zateplení venkovní fasády a stropu pod střechou). V aktuální zimní sezóně tak v Rokytnici poprvé topíme v režimu optimalizovaných ztrát, což okamžitě cítí všichni návštěvníci domu. Celá farnost se také může těšit na razantní snížení režijních nákladů za elektřinu. Na ministerstvu životního pro-

středí probíhá kontrola dokladů, po níž nám bude na jaře vyplacena dotace z programu Nová zelená úsporám ve výši 35 % uznatelných výdajů, tj. cca 570.000,- Kč. Dalších asi 18 % z celkové částky 1.616.035,- Kč nám během let 2017-2019 pomáhalo zaplatit Arcibiskupství olomoucké. Ale pozor: vedle zmíněných nákladů na zateplování domu nese farnost Rokytnice už pár let také tíhu generální opravy celého farního areálu, což je úkol, který je nyní asi v polovině a bude podle našich možností dál pokračovat. Právě do této oblasti spadá např. předložská investiční dotace obce Rokytnice ve výši 400.000,- Kč, za niž jsme zastupitelstvu nesmírně vděční. Věříme, že vytrvalá snaha křesťanské komunity, učinit rokytnickou faru příjemným místem setkávání otevřeným veřejnosti, potvrzuje, že obecní podpora oprav i naší činnosti míří správným směrem.

Po započtení dotačních příjmů – očekávaných v letošním roce – klesnou naše celkové dluhy na částku „pouhých“ 300.000,- Kč, splatnou v několika krocích do konce roku 2021. Když uvážíme obvyklé roční příjmy z nájemného, pak v této věci příliš není čeho se obávat. Přesto se naše ekonomická rada rozhodla postupovat v dalších investicích opatrně. V roce 2020 bychom rádi uskutečnili tři věci v kostele sv. Jakuba: (1) údržbu a ladění varhan, (2) pořízení uzavřené zpovědnice a (3) nákup nového oblečení pro ministranty. Za tímto účelem jsme v

Výdaje	(v Kč)
Zaměstnanci (vč. mzdového fondu AO)	67 169
Bohoslužebné výdaje	21 415
Režijní výdaje	167 617
Opravy majetku	980 759
Odeslané sbírky a příspěvky Arcidiecézi	34 556
Dary a charitativní výdaje	8 055
Daně	5 439
Nákup majetku	42 181
Poskytované půjčky a úhrada dluhů	550 000
Ostatní (krádež pokladny, děkanát)	11 095
Celkem	1 888 286 Kč

loňském roce přijali od věřících anonymní dary ve výši 50.000,- Kč. Listopadová pojistná událost na faře spojená s krádeží pokladny a nemalými škodami na majetku si žádá investici do nového zabezpečení objektu ve výši 37.412,- Kč. Dobrou zprávou je, že policie mezitím úspěšně vypátrala a zatkla pachatele vloupání. Revitalizace prostranství před farou ani ve dvoře se letos neplánuje. Na jaře bude třeba zprovoznit studnu kvůli práci na zahradě. V létě bychom chtěli dokončit sokl hlavní budovy, namalovat na dům slibné rybičky a nechat opravit obě vedlejší vnější stěny z ulice. Pokus o částečnou sanaci ohradní zdi v zahradě se bohužel zatím také odkládá.

Co se týká loňského nákupu majetku, byla socha Panny Marie Fatimské 100% kryta sponzorským darem. Z ostatních položek stojí za zmínku multifunkční tiskárna, elektrický sporák do farní kuchyně a flipchartová tabule pro přednášky v celkové hodnotě 25.693,- Kč. Samostatnou kapitolou je tisk Kaštánku. V roce 2019

se nám náklady na výrobu časopisu nepodařilo vyčíslit, protože jsme jej tiskli vlastními silami – často za velkých obětí – ve farní kanceláři. Tento model práce se ukázal jako velmi neefektivní, a proto se od aktuálního čísla nového ročníku obracíme na profesionály. Tisk jednoho kusu časopisu stojí 25,- Kč, což bude pro každou naši farnost znamenat režijní výdaj ve výši 10.000,- Kč ročně. Dobrovolné příspěvky na tisk můžete ve všech kostelích házet do označené pokladničky. Farníkům ve všech obcích bychom znovu rádi poděkovali za vytrvalou podporu a bratru Marianu Jurečkovi za nádherné povzbuzení do díla formou benefičního koncertu (Noc kostelů).

Souhrnné výsledky hospodaření farnosti	(v Kč)
Počáteční zůstatek financí (1. 1.)	176 374
Počáteční stav závazků	500 000
Počáteční stav pohledávek	0
Rozdíl příjmů a výdajů v r. 2019	-18 801
Konečný zůstatek financí (31. 12.)	157 573
Konečný stav závazků	800 000
Konečný stav pohledávek	0

Farnost Brodek u Přerova

Příjmy	(v Kč)
Nájemné	59 735
Prodej majetku a další daňové příjmy	3 375
Sbírky	187 149
Církevní úkony	9 000
Dary fyzických a právnických osob	86 951
Úroky z vedení účtu	29
Příspěvek z diecéze	50 000
Jiné příspěvky a dotace	750 000
Náhrady škod	0
Přijaté půjčky a úhrada dluhů	850 000
Ostatní příjmy (dobropis Roofs)	7 500
Celkem	2 004 099 Kč

Kdo v poslední době cestuje přes brodecské náměstí, nemůže přehlédnout jeho dominantu – krásně opravený kostel sv. Jana Křtitele. O této investici jsme vás na stránkách Kaštánku již podrobně informovali (5/2019). Z nabízeného přehledu hospodaření je zřejmé, že zaprvé nemáme v současné době v Brodce žádné dluhy a zadruhé jsme skončili rok v mírném přebytku. Tím ale dobré zprávy končí. Po odečtení účelového daru na odvody do mzdového fondu arcidiecéze (15.000,- Kč) nám totiž

na farním účtu zůstává jen asi 45.000,- Kč. Tato částka nestačí ani na plánovanou modernizaci ozvučení, kterou mají oba naše sesterské kostely už zdárně za sebou. Za těchto okolností má nesmírný význam dotace na činnost ve výši 50.000,- Kč, kterou nám již tradičně poskytuje úřad městyse. Ptáte se, jak bylo s těmito penězi naloženo v loňském roce? Na farní klub dětí jsme použili částku 20.955,- Kč. Většina šla na zabezpečení areálu farní zahrady (pořízení nové zadní brány). Příspěvek na letní tábor Edenu činil 8.498,- Kč. Náklady na dopravu dětí při květnovém výletu do Rožnova pod Radhoštěm byly 7.757,- Kč. Dále jsme díky obecní podpoře mohli vylepšit rozpočtovou bilanci oblíbených akcí, jakými jsou cyklovýlet pro mládež a farní lukostřelecké odpoledne. Protože v roce 2020 obdržíme dotaci na činnost v obvyklé výši, bude naše práce s dětmi pokračovat bez omezení i přes vyčerpaný stav vlastních prostředků. K tomu je třeba dodat, že všechny tři farnosti věnují každý rok minimálně jednu nedělní sbírku na tvorbu finančních rezerv pro práci s dětmi. Tyto peníze byly v roce 2019 použity na předplatné časopisu DUHA, který je atraktivní pomůckou pro

vyučování náboženství ve školách i na faře. Z očekávaných investic roku 2020 stojí kromě ozvučení v kostele za zmínku tři větší záležitosti: (1) restaurování sousoší sv. Jana Křtitele na náměstí, (2) profesionální stržení střechy a následné rozebrání zdíva poškozené dvorní přístavby na faře a (3) zpracování projektu na budoucí rekonstrukci farního bytu. Je zřejmé, že bez další půjčky bychom letos nic nezvládli. Cestu k úsporám hledáme v žádosti o příspěvek z arcibiskupství, ale tyto církevní zdroje bohužel nemají šanci pokrýt požadavky všech aktivních společenství v diecézi. Dlouhodobě připravujeme plán demoličních prací na farním dvoře, kde bychom se rádi opřeli také o pomoc brigádníků. V sobotu 21. 3. by se měla konat jarní brigáda na zahradě, kde chceme rozšířit záhony určené na pěstování květin pro kostel. Předem děkujeme za váš zájem a podporu.

Souhrnné výsledky hospodaření farnosti	(v Kč)
Počáteční zůstatek financí (1. 1.)	208 868
Počáteční stav závazků	3 390
Počáteční stav pohledávek	1 431
Rozdíl příjmů a výdajů v r. 2019	-149 646
Konečný zůstatek financí (31. 12.)	59 222
Konečný stav závazků	0
Konečný stav pohledávek	0

Výdaje	(v Kč)
Zaměstnanci (vč. mzdového fondu AO)	3 740
Bohoslužebné výdaje	4 675
Režijní výdaje	149 438
Opravy majetku	1 091 360
Odeslané sbírky a příspěvky Arcidiecézi	36 154
Dary a charitativní výdaje	9 457
Daně	1 951
Nákup majetku	0
Poskytované půjčky a úhrada dluhů	850 000
Ostatní (krádež pokladny, děkanát)	6 970
Celkem	2 153 745 Kč

Farnost Citov

Finanční situace nejmenší ze tří farností otce Tomáše je v poslední době natolik dobrá, že dokonce může poskytovat krátkodobé zápůjčky do okolních obcí. Touto formou nezištné pomoci jsme z Citova podpořili opravu kostela v Brodku i včasné splácení farních závazků v Rokytnici. Přitom ale nechceme zapomínat, že na podzim roku 2018 nám při náročném otloukání vlhkých

omítek v kostele sv. Jiří výrazně pomohli také naši bratři ze sousedství. Podobně by tomu mohlo být i letos v souvislosti s očekávanou realizací některých našich investic. Jsme si vědomi, že v jednotě je síla.

Příjmy	(v Kč)
Nájemné	48 914
Prodej majetku a další daňové příjmy	0
Sbírky	188 817
Církevní úkony	21 500
Dary fyzických a právnických osob	164 706
Úroky z vedení účtu	51
Příspěvek z diecéze	30 000
Jiné příspěvky a dotace	0
Náhrady škod	0
Přijaté půjčky a úhrada dluhů	0
Ostatní příjmy (mylná platba)	8 712
Celkem	462 700 Kč

V roce 2019 byla v kostele s podporou obce Citov i vedení arcidiecéze provedena oprava krovu na věži a modernizace ozvučení v celkové hodnotě 222.411,- Kč. Za zmínku dále stojí dlouho odkládaná revize plynu na fáře s následným odstraněním závad včetně výměny několika topidel v ceně 28.470,- Kč. Za velký úspěch považujeme čistě brigádnické narovnání prvních dvou padajících sloupů ohradní zdi kolem hřbitova a také vypravení křesťanského pohřbu pro našeho dlouholetého ministranta, pana Milana Chorvatoviče, ve spolupráci s Domovem na záměčku, bratrem zemřelého a farností v Rokytnici. Celkové výdaje na pohřební službu, rakev a náhrobní desku činily 24.518,- Kč, z toho bylo 10.950,- Kč hrazeno z pozůstalosti a zbytek nákladů z darů dobrodinců. Jste opravdu skvělí! Režijní výdaje loni kryly mimo jiné ztrátu z májového bálu ve výši 1.539,- Kč a pronájem venkovního areálu v Císařově ve výši 1.430,- Kč. Děkujeme

všem ochotným sponzorům, kteří pro náš mimořádný farní den s oslavou kulatých narozenin pana faráře (červen) odkoupili přebytek jídla z plesu.

Výdaje	(v Kč)
Zaměstnanci (vč. mzdového fondu AO)	0
Bohoslužebné výdaje	6 877
Režijní výdaje	78 219
Opravy majetku	244 613
Odeslané sbírky a příspěvky Arcidiecézi	25 869
Dary a charitativní výdaje	2 167
Daně	1 940
Nákup majetku	0
Vrácené/poskytnuté půjčky (dotace)	400 000
Ostatní (krádež pokladny, děkanát)	4 540
Celkem	764 225 Kč

Souhrnné výsledky hospodaření farnosti	(v Kč)
Počáteční zůstatek financí (1. 1.)	711 611
Počáteční stav závazků	0
Počáteční stav pohledávek	0
Rozdíl příjmů a výdajů v r. 2019	-301 526
Konečný zůstatek financí (31. 12.)	410 086
Konečný stav závazků	8 712
Konečný stav pohledávek	400 000

V roce 2020 u nás v Citově očekáváme především tyto výdaje: (1) pořízení repliky stávajících dřevěných dveří v předsíni kostela, umožňující modlitbu před svatostánkem během dne – částečně skleněná výplň, (2) zpracování projektu na udržovací práce při budoucích úpravách zimní kaple, (3) přípravu elektrických rozvodů na topení do lavic, (4) nahození základních perlitových omítek v chrámové lodi a (5) opravu misijního kříže. Ať nám k tomu žehná všemohoucí a dobrý Bůh Otec i Syn i Duch Svátý!

Vaši členové ekonomických rad

Jarninky v bažině

Už tradičně se i letos na konci ledna o poletelných prázdninách vydali malí i velcí táborníci ze společenství Eden za dobrodružstvím. Tentokrát byla naším cílem fara v Charvátech, která se na několik dní proměnila v bažinu obývanou zlobem Shrekem, jeho ženou princeznou Fionou, jejich nerozlučným přítelem Oslíkem a několika dalšími pohádkovými bytostmi.

Nedlouho po našem příjezdu obdrželi Shrek s Fionou pozvání do království Za Sedmero horami k návštěvě princezniných rodičů. Po krátkém přesvědčování jsme se mohli spolu s nimi vydat na cestu. Ukázalo se ale, že král s královnou měli o zachránce své dcery poněkud jiné představy, a tak

se Shrek rychle ocitl v nebezpečí, že jej po boku jeho princezny nahradí krásný, avšak poněkud povrchní princ Krason. Naštěstí měl Shrek schopné pomocníky. S naší pomocí se mu podařilo zapracovat na svém vyznání, aby svůj dojem u rodičů zlepšil, a následně také porazit prince Krasona v souboji slušnosti. Se svou ženou se potom mohl vrátit ke spokojenému společnému životu v bažině. Po tomto vítězství jsme se i my mohli rozjet zpátky do svých domovů, obohaceni o společně strávené chvíle a spoustu jedinečných zážitků, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

Tereza Špalková, Horní Moštěnice

Silvestr na faře

Ráno jsme vstali a těšili jsme se na ukončení starého roku. Šla jsem s dětmi do kostelíčka pomodlit se za naši rodinu. Po mši svaté přišel za mnou otec Tomáš a zeptal se mě, jestli nechci s dětmi a dalšími věřícími strávit silvestr na faře s ním. Děti se moc těšily. Přišli jsme o půl osmé večer. Děti hrály fotbálek a zpívali jsme písničky. Také jsem hrála s Aničkou a Janičkou klobouček, sbíraly jsme si navzájem životy. Druzí hráli šachy a pan Ulehla, který tomu rozumí, jim radil. Jedli jsme cukroví a jednohubky. Hrála jsem s otcem Tomášem kulečník, také Anička, Janička, Lída a Pepíček. Bylo to moc krásné rozloučení se starým rokem. Všichni si užili krásný večer a myslím si, že i otec Tomáš měl radost z toho, že tam není sám. Otec Tomáš je naše velká opora. Dává nám sílu s Pánem Bohem všechno zvládnout.

Ilona Horníčková Rokytnice

Tříkrálová sbírka 2020 v Rokytnici

Tříkrálová sbírka v Rokytnici proběhla v sobotu 4. ledna. V pátek, v předvečer Tříkrálové sbírky, se sjeli malí králové v pláštích a korunkách do kostela sv. Jakuba na „kadidlo pro krále“. Po mši svaté a adoraci s kadidlem, otec Tomáš požehnal koledníkům a posvětil křídu. Pak už rychle domů dobře se vyspat na sobotu.

V sobotu musely maminky 24 dětí nachystat oběd dřív, protože ve 12.00 hodin byl sraz – letos poprvé na faře! Všichni přišli včas. V hezkém prostředí fary nás vítal otec Tomáš. Děti se proměnily v krále, před farou zazpívaly koledu „My tři králové jdeme k vám“ a vyfotily se. Jednotlivé skupinky rozvezlo na začátek jejich tras hasičské auto nebo ochotné maminky. Najednou byla Rokytnice plná koledníků!

Tříkrálová sbírka letos slaví 20 let trvání. První sbírka proběhla v r. 2000 v olomoucké arcidiecézi, v následujících letech již probí-

hala celorepublikově. V Rokytnici jsou dárci každým rokem štědrější. Letos lidé darovali do charitních kasiček 34 598,- Kč.

Dle informací dostupných na webových stránkách Charity Přerov letošní celkový vý-
těžek Tříkrálové sbírky činí 1 088 971,- Kč. Je určen na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí v regionech, kde sbírka probíhá. Desetina výnosu sbírky jde každoročně na rozvojovou pomoc v zahraničí. Konkrétním využitím získaných prostředků v Charitě Přerov je přímá pomoc lidem a rodinám v nouzi (80 000,- Kč) a pořízení kompenzačních pomůcek pro Domácí zdravotní a hospicovou péči (100 000,- Kč).

Příští rok připadá svátek Tří králů na středu 6. ledna. Tak co, půjdeme zase? Sraz v sobotu ve 12.00 hod.

Hana Calábková Rokytnice

Pastýřský list pro postní dobu 2020

Draží bratři a sestry, vstupujeme do postní doby, která je letos něčím mimořádná. V těchto dnech si připomeneme svatého Jana Sarkandra, kněze naší diecéze, který právě v postní době před čtyřmi sty lety vydal mimořádné svědectví věrnosti Kristu, jehož oslavil mučednickou smrtí. V květnu to bude 25 let od chvíle, kdy svatý papež Jan Pavel II. navštívil Olomouc a zde blahoslaveného Jana slavnostně zapsal do seznamu svatých.

Upřímně Vás zvu k návštěvě kaple vybudované nad jeho mučírnu, kde je dochovaný skřípec, na němž byl mučený, či do katedrály, kde jsou uchovávány jeho ostatky, a k tichému rozjímání o jeho odkazu. Byl bych však velmi rád, kdybychom nezůstali jen u rozjímání či liturgické oslavy, ale kdybychom odpověděli na jeho poselství velmi prakticky.

Mučedník zpovědního tajemství nás zve k novému objevu svátosti smíření, která přináší vnitřní uzdravení, a pokoj těm, kteří se pokorně a s důvěrou otevřou působení Boží milosti, kteří odevzdají Božímu milosrdenství všechna svá provinění a duchovní zranění. Využijme postní doby k dobré zpovědi a pamatujme, že plody této svátosti velmi závisí na naší přípravě. Nebojme se věnovat přípravě na zpověď hodně energie a času, aby naše duchovní uzdravení mělo větší trvání.

Jan Sarkander je příkladem věrnosti modlitbě. Nepřestal se modlit ani v krutých bolestech mučení. Když vykloubené ruce nemohly obracet listy modlitební knihy, dělal to jazykem. Najdeme si v postní době více času na každodenní rozhovor s

Bohem v modlitbě. Objevíme nový zdroj vnitřní síly a pokoje.

Svatý Jan zachránil město Holešov před nepřátelskými vojsky, když jim vyšel vstříc s průvodem, v jehož čele nesl v monstranci Krista přítomného pod způsobou chleba. Eucharistický Kristus přebývá ve všech svatostáncích našich kostelů. Přicházejme na adoraci s podobnou vírou, že Kristus v eucharistii může zachránit každou naši obec. V naší diecézi je nepřetržitá adorace. Každý den v roce se adoruje v některém z našich kostelů. Někde je ovšem hodně zkrácená. Najděte odvahu prodloužit tyto adorace na celý den až do pozdního večera, když už ne do noci. Kde je farníků málo, pozvěte si na pomoc věřící z okolí. Adorace je mocným lékem na nemoci naší doby. Už svatý Julián Eymard říkal, že tato doba je nemocná proto, že neadoruje. Pokorné klečení před svatostánkem učí správnému vidění a moudrosti. Rozhovor s Ježíšem zbavuje samoty. Zbožné uctívání je prvním vyjádřením naší víry, říká kardinál Sarah. Mějme odvahu klečet před svatostánkem a můžeme počítat se záchranou světa.

Svatý Jan se stal mučedníkem pro věrnost katolické církvi. Naše věrnost církvi vyžaduje poslušnost k současnému papeži. Papež František dává mnoho silných výzev.

Vezměme si jako úkol pro postní dobu aspoň jednu z nich: výzvu ke skromnému životu a ochraně životního prostředí, které je Božím darem. Přírodu nám světil Bůh. Dovolil nám ji užívat, ale máme

ji i řádně spravovat a jednou se z toho budeme před ním zodpovídat. Současný styl života je velmi nákladný a k přírodě bezohledný. Žádný z nás není tak mocný, aby mohl ukončit ničení přírody, ale každý z nás může k nápravě přispět, když bude žít skromněji a šetrněji, tolik nenakupovat a nevyhazovat, méně jezdit autem a létat letadlem, více chodit pěšky či na kole, zbytečně nesvítit a netopit, šetřit vodou, poctivě třídit odpad a nevyhazovat žádné jídlo. I to všechno může být projevem naší zbožnosti, naší úcty k dílu Božího stvoření, naší zodpovědnosti před Bohem.

Víme, že betonování a asfaltování velkých ploch, které donedávna sloužily jako pole, přispívá k oteplování a vysychání krajiny, že naopak by krajině mohlo pomoci sázení stromů. Proto Vás zvu ke společnému dílu. Vysázejme na farní zahrady ovocné stromy. Vysaďme v diecézi tisíc stromů. Jsou farnosti, kde je mnoho věřících, ale zahradu nemají. Jinde je jich málo a mají zahrady velké, sami na jejich obdělání nestačí. Spojte své síly a pomozte si navzájem nejen s vysazováním, ale i s dalším pěstováním a jednou i sklizením a zpracováním. Vím, že nákup ovoce v obchodě je pohodlnější, ale společná práce pomáhá budovat živé společenství, dětem pomáhá zakoušet realitu a navýkat na práci i zodpovědnost. Sklizené plody vytváří příležitost k dobrým skutkům. Navíc v situaci, kdy postupně končí státní příspěvek na provoz církví, musí všechny farnosti hledat cestu k hospodářské samostatnosti. Toto může být malý, ale důležitý krůček. Nejde o podnikání, ale o společný život farní rodiny, v níž jednotliví členové ušetří,

když nekoupí ovoce či ovocné výrobky v obchodě, ale vezmou si je ze zahrady za dobrovolný příspěvek na kostel. Drazí přátelé, nebojte se, že je těch praktických úkolů mnoho. Jen modlitba a skromný způsob života jsou úkolem pro každý den. Dobrá příprava na zpověď je úkolem na postní dobu. Adorační den máte jednou za rok. Sázení stromů je služba další generaci.

S vděčností za Vaši spolupráci na obnově světa každému z Vás ze srdce žehná

arcibiskup Jan

Postní almužna 2020

Tak jako každý rok, máme i letos během postní doby možnost společně ušetřit nějaký peníz pro lidi v nouzi. Snaha organizátorů zaměřit tuto iniciativu ve prospěch potřebných ze sousedství se u nás dosud nesetkala s valným úspěchem. Proto bychom letošní výtěžek postní almužny rádi věnovali na konto české misijní organizace Likvidace lepry, která se už více než 25 let obětavě věnuje léčbě této závažné nemoci v Indii, Li-bérii, Kolumbii a Tanzánii. O jejich činnosti

se můžete dočíst v Misionáři malomocných, který je vám k dispozici v kostele. Papirové pokladničky s logem Charity, umístěné v našich rodinách, neslouží jen k dobročinné sbírce, ale „volají“ také po naší přimluvené modlitbě za chudé a nemocné na celém světě. Předem děkujeme každému, kdo se do přípravy společného daru zapojí. Postní kasičky nezapomeňte přinést do kostela na Květnou neděli.

otec Tomáš

POSTNÍ ALMUŽNA 2020

KDO SE MODLÍ, AŽ SE POSTÍ.
KDO SE POSTÍ, AŽ JE MILOSRDNÝ.

Návštěva nemocných ve farnosti

Již v útlém dětství jsem ráda naslouchala rozhovorům starých lidí. Rodiče měli hospodu, a tak jsem byla občas přítomna jejich rozhovorům. Nebyly to vždy jen nějaké pivní řeči, ale byla pronášena i moudra různých událostí, osudů a zkušeností. Asi už tenkrát se u mě vytvořil kladný vztah ke starým lidem. Péče a starost, zejména o své nejbližší, mě provázely celý život.

Ne vždy je pro děti samozřejmé postarat se o své rodiče v jejich stáří. Dědala jsem to vždy s láskou. Nejříve mně umřel tatínek, a když ho po letech následovala i maminka, vzala jsem si k sobě tetu, která byla bezdětná. Dožila se téměř 100 let. Je mi po všech smutno, ale pře-

živá ve mně dobrý pocit, že odešli smíření s Pánem v kruhu rodinném.

Také otec Tomáš s láskou pravidelně navštěvuje nemocné. První naše společná návštěva se uskutečnila u paní Havlíkové. Jdeme společně tam, kde se jedná o první návštěvu, protože mám samozřejmě větší znalost své rodné obce. Mám ráda tyto chvíle, kdy staří lidé s radostí vítají kněze, který jim přináší Pána Ježíše ve svátosti. Je to pro ně povzbuzení. Jde hlavně o to, aby věděli, že i když jsou sami, nikdy nejsou osamoceni, zvláště když obětují v modlitbách své bolesti Pánu Bohu. Proto, když máme ve svém okolí člověka,

který třeba do kostela nechodil, dodejme si odvalu a oslovme ho. Tady také platí slova Svátého otce, papeže Jana Pavla II.: „Nebojte se.“ Někdy přežívá názor, že se kněz zavolá, až když člověk umírá. Ale zpověď a přijetí Pána Ježíše ve svatém přijímání je velikou posilou v životě. Tato setkání obohacují nejen navštěvované, ale i mně přinášejí radost. Také otec Tomáš má k těmto lidem láskyplný přístup a dokáže trpělivě vyslechnout, potěšit a povzbudit. A proto se nezdávejte nás oslovit a požádat o návštěvu. Přinese to pokoj a radost do jejich životů.

Marie Vodičková, Rokytnice

Kříž

V naší krajině najdeme mnoho křížů, kaplíček a Božích muk. Všechny jsou znamením víry našich předků, kteří k nim měli úctu. Mnohdy jezdíme a chodíme kolem nich, aniž bychom si je uvědomili. Jaká je naše úcta ke kříži? I v našem okolí jsou kříže, které by si zasloužily naši pozornost a upravení vzhledu. Kříž je základním znamením všech křesťanů. Není to jen znamení utrpení a smrti Ježíše Krista, ale především Jeho vítězství a znaku spásy, určené krozjímání o utrpení našeho Pána. Byla to nesmírná oběť za nás. Promlouvá ke všem lidem a nabízí nám naději. Uvědomujeme si to? Kříž mluví o Bohu, který povyšuje ponížené, posiluje slabé a přemáhá zlo láskou. Znovu objevme úctu k Pánu Ježíši a k jeho nesmírné oběti. Hledíme na tvářobětovaného Krista, který nám zjevuje Boha. „Kdo vidí mne, vidí Otce.“

Jan 14,9

Znamení kříže

Vše začíná znamením kříže: naše ranní modlitba, žehnání sobě navzájem, příchod

do kostela a další příležitosti. Při mši svaté před evangeliem, kdy děláme tři křížky na čele, sídle rozumu, ústech, sídle řeči, srdci, sídle lásky. Pravou rukou se žehnáme a k tomu přidáváme krátké a nejkrásnější vyznání naší víry, jaké známe, „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“ Osm slov - jedna věta - vyjadřují víru v Boha, který je nám nablízku, je naší silou a spásou. Hlásíme se k Bohu, který je společenství, nikoliv jednotlivec. Jaké je naše společenství s Bohem a s lidmi doma, ve farnosti, ve škole a v práci? Znamení kříže je vnější vyjádření naší víry. Toto gesto má být jasné a čitelné. Kéž by druzí lidé poznali, že děláme znamení kříže, nikoliv nějaký klikyhák. Otom je potřeba přemýšlet. Kříž je znamením našeho vykoupení, a proto naše nejlepší opora a největší zdroj síly ve všech bojích a těžkostech, ve všem našem utrpení a starostech života i bezpečné útočiště a jediná útěcha v umírání. Tajemství spásy je skrze kříž.

Anička Smětalová, Rokytnice

Koutek pro děti: Sv. Valentýn

Den svatého Valentýna se slaví 14. února jako den lásky nebo též zamilovaných. Je to den, kdy se tradičně posílají dárky, květiny, cukrovinky a pohlednice s tematikou srdce jako symbolu lásky. Svátek začal být známý díky knězi Valentýnovi. Claudius II., vládce Říma, totiž zakazoval svým vojákům, aby se ženili nebo jen zasnoubili. Báł se, že by vojáci chtěli zůstat doma u svých rodin a nešli do boje. Valentýn vzdoroval vládci a tajně oddával mladé páry.

Se sv. Valentýnem je spojena spousta legend. Například jednoho dne za Valentýnem

Výrobek

Na tento výrobek budeš potřebovat:

bavlnky, karton, nůžky.

1. Vystříhni si z kartonu srdce.

2. Po obvodu srdce vystříhej trojúhelníčky.

3. Bavlnkou začni obmotávat srdce, vždy od

přišel řečník Kraton, že je jeho syn nemocný a aby ho vyléčil. Valentýn se za řečníkova syna modlil k Bohu a on se uzdravil. Nebo se také jednou Valentýnovi stalo, že přišel k jeho domu žebrák. Valentýn se o něj postaral, dal mu svoje šaty a utěšil ho. Šaty mu týž den vrátil zářící chlapec a řekl: „Zde je oděv, kterým jsi dnes obdaroval Ježíše samotného; za to ti propůjčí milost hojit dnu a padoucnici.“

Valentýn zemřel jako mučedník a to stětím mečem.

Liduška Hrnčřířiková, Rokytnice

jednoho trojúhelníku k protilehlému.

4. Když je celé srdce obmotané, můžeš jej někomu darovat.

(I když třeba není žádný svátek. O to větší radost mu totiž uděláš!)

Program děkanátního setkání mládeže

Děkanátní setkání mládeže se uskuteční v 3–4. dubna v Brodce u Přerova.

Program

Zahájení v pátek v 17.30 (registrace účastníků od 16.00).

Po večeři (ZUŠ) setkání s Jirkou Jemelkou (osobní svědectví úspěšného podnikatele).

Následuje večer chval v kostele se skupinou Efrém cca do 22.00 a zároveň první příležitost k velikonoční zpovědi. Na

ubytování dále noční kavárna, deskovky nebo just dance.

V sobotu ráno možnost tiché adorace v kostele (7.00 – 7.30).

Po snídani přesun na sokolovnu.

Od 9.00 duchovní slovo a diskuze ve skupinkách (P. Libor Všetula, SDB).

Během obědové přestávky (12.00 – 13.30) druhá příležitost ke zpovědi.

Následuje volitelný program (dobrovolnictví, fotokoutek, hra...).

Vrcholem „děkanátka“ bude mše svatá v kostele (17.30), po níž následuje zakončení akce (19.00).

Animátoři děkanátu Přerov Tě zvou na

Děkanátní setkání mládeže

3. - 4. dubna v Brodce u Př.

Mládenče,
pravím ti, vstaň.

hlavní řečník
Libor Všetula, SBD

[rakup_najt] s
Ing. Bc. Jiřím Jemelkou

chválí
s kapelou Efrém

čeká Vás milé společenství, modlitba, inspirace, diskuse, ale i kavárna, hra, sport, dobrovolnictví a mnoho dalšího ☺

zahájení v pátek v 17:30
ukončení v sobotu v 17:30 mší svatou

cena 150 Kč
přespní ve škole, možnost přijet i pouze na sobotu

více informací
a přihlašování
(do 22.3.) na

mladezprerov.cz/dekanatko-2020

Očekávané události

Fatimská sobota ke cti Neposkvrněné P. Marie

Brodek, sobota 7. 3. v 7.00, Další termín: 4. 4.

Společné udělování svátosti pomazání nemocných

Rokytnice, Brodek, Citov neděle 8. 3. při mši svaté

Tuto svátost může přijmout každý katolický křesťan, který se pro svůj vysoký věk nebo vážnou nemoc cítí v nebezpečí dlouhodobé ztráty schopnosti řádně plnit svoje povinnosti. Je vhodné se předem vyzpovídat.

Poutí k sobě

Rokytnice – U Hejduků, neděle 8. 3. v 17.00
Vendy Pavláčková a Jozef Kivoň zvou na besedu o svém loňském pěším putování z Olomouce do španělského Santiaga de Compostela. Pořádá Kulturní spolek Rokytnice.

Biblická hodina pro dospělé (9)

Rokytnice – fara, středa 11. 3. v 18.30
Další termín: 1. 4.

Modlitby mládeže

Stará Ves, pátek 13. 3. v 19.30

Adorace SJVS

Rokytnice, sobota 14. 3. v 9.00

Farní kvízová liga (2)

Citov – fara, sobota 14. 3. v 17.00

Vítání jara

Brodek, neděle 15. 3. v 15.00

Postní duchovní obnova pro farní společenství

sobota 21. 3. a neděle 22. 3. od 14.00

V rámci společné péče o naše životní prostředí vás nejprve v sobotu po obědě zveme k úklidu na farní zahradě – Rokytnice nebo Brodek. Nedělní odpoledne bude mít program ryze

duchovní – kostel Brodek (14.00 křížová cesta, 15.00 kající pobožnost s postním kázáním, 16.00 Biblické tance aneb Radost ze smíření).

Modlitby matek – triduum

Citov, pátek 27. 3. až neděle 29. 3.

Prosebná pouť děkanátu do katedrály za rodiny a duchovní povolání

Olomouc, sobota 28. 3. od 14.00

Zahájení pouti prohlídkou kněžského semináře s následnou modlitbou v kapli Umučení sv. Jana Sarkandra. Od 15.00 společná adorace v katedrále a v 16.00 mše svatá s biskupem. Doprava individuální.

Adorační den za kněze

Rokytnice, pondělí 30. 3. od 15.00 do 21.00

Adorační den za misie

Brodek, čtvrtek 2. 4. od 15.00 do 21.00

Děkanátní setkání mládeže

Brodek, pátek 3. 4. až sobota 4. 4.

Více informací o organizaci a programu naleznete také na Farní mušli.

Velikonoční zpovídání

Brodek, sobota 4. 4. v 14.00 / Rokytnice, sobota 4. 4. v 15.30 / Citov, středa 8. 4. v 17.45

Křížová cesta v zámeckém parku

Citov, neděle 5. 4. v 14.30

Rokytnice, pátek 10. 4. v 19.00

Farní kvízová liga (3)

Brodek – fara, pondělí 13. 4. v 17.00

Večer chval

Přerov, pátek 17. 4. v 19.30

Národní pochod pro život a rodinu

Praha, sobota 18. 4.

Bližší informace a pomoc s přihlášením u Kateřiny Obrtelové (RO), Marie Binderové (BR) a Pavly Paláskové (CI).